

WYTYCZNE DLA ARMATORÓW STATKÓW MORSKICH O POLSKIEJ PRZYNALEŻNOŚCI PAŃSTWOWEJ W SPRAWIE RODZAJU, ILOŚCI I ROZMIESZCZENIA SPRZĘTU POŻARNICZEGO NA STATKU

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

1. Niniejsze wytyczne stanowią podstawę do ustalenia rodzaju, ilości i rozmieszczenia sprzętu pożarniczego przy opracowaniu planu ochrony przeciwpożarowej statku.
2. Ustalony rodzaj, liczba, oraz rozmieszczenie sprzętu pożarniczego należy wpisać do książki bezpieczeństwa pożarowego statku /statki podlegające Konwencji SOLAS/.
3. Dla statków, które nie są zobowiązane do posiadania planu ochrony przeciwpożarowej rodzaj, ilość sprzętu pożarniczego oraz jego rozmieszczenie ustala Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie wystawiając wykaz minimalnego wyposażenia w sprzęt pożarniczy dla statku o pojemności brutto mniejszej niż 150, zgodnie z tabelą minimalnego wyposażenia w sprzęt pożarniczy statków o pojemności brutto mniejszej niż 500 przy uwzględnieniu Polskich Norm PN-EN ISO 9094-1 i PN-EN 9094-2.
4. Tabelę minimalnego wyposażenia w sprzęt pożarniczy statków o pojemności brutto mniejszej niż 500 określa załącznik Nr 1A do niniejszych wytycznych.
5. Wzór wykazu minimalnego wyposażenia w sprzęt pożarniczy dla statku o pojemności brutto mniejszej niż 150 określa załącznik Nr 1B do niniejszych wytycznych.
6. Sprzęt pożarniczy powinien odpowiadać wymaganiom określonym w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 30 kwietnia 2004 roku w sprawie wymagań dla wyposażenia morskiego (Dz.U. Nr 103, poz. 1091).
7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie, biorąc pod uwagę rodzaj statku, charakter jego zatrudnienia oraz rodzaj uprawianej żeglugi, może zmienić lub zaakceptować inny rodzaj, ilość i rozmieszczenie sprzętu pożarniczego niż ustalony w niniejszych wytycznych.

II. ZASADY ROZMIESZCZENIA SPRZĘTU POŻARNICZEGO

1. Sprzęt pożarniczy powinien być umieszczony w łatwo dostępnym i widocznym miejscu na statku oraz powinien być odpowiednio oznaczony symbolami wykonanymi z materiału fotoluminescencyjnego, zgodnie z obowiązującą rezolucją IMO.
2. Sprzęt powinien być utrzymywany w należyтым stanie technicznym i gotowości do natychmiastowego użytku zarówno w morzu, jak i podczas postoju statku w porcie. Sprzętu tego należy używać wyłącznie do akcji ratowniczo-gaśniczych oraz do celów szkoleniowych.
3. Sprzęt pożarniczy nie rozdysponowany na stanowiska należy przechowywać w magazynie pożarowym lub w innym specjalnie do tego celu przeznaczonym miejscu. Zaleca się, aby na statku znajdowały się dwa magazynki sprzętu pożarniczego, z których jeden powinien znajdować się w rejonie nadbudówki. Każdy magazynek pożarowy powinien być wyraźnie i w sposób trwały oznakowany.
4. W magazynku pożarowym należy przewidzieć odpowiednie stanowiska przeglądów i konserwacji przechowywanego sprzętu, zapasów do utrzymywania ich w stanie przydatności do natychmiastowego użycia.
5. W pomieszczeniach statku węże tłoczne powinny być na stałe przyłączone do hydrantów.
6. Gaśnice powinny być rozmieszczane i przechowywane w taki sposób, aby ich skuteczność gaśnicza nie uległa zmniejszeniu pod wpływem warunków pogodowych, drgań lub innych czynników zewnętrznych.
7. Gaśnice na dwutlenek węgla nie powinny być umieszczane w pomieszczeniach mieszkalnych.
8. W posterunkach dowodzenia oraz innych pomieszczeniach, w których znajduje się wyposażenie elektryczne, elektroniczne lub urządzenia niezbędne dla bezpieczeństwa statku, gaśnice powinny zawierać taki czynnik gaśniczy, który ani nie przewodzi prądu, ani nie jest szkodliwy dla wyposażenia i urządzeń.
9. Na statku powinny znajdować się „Instrukcja przeciwpożarowa” i pożarnicze tablice informacyjne z napisem „NIEBEZPIECZEŃSTWO – DANGER” oraz „NIE PALIĆ – NO SMOKING”. Tablice powinny mieć wymiary nie mniejsze niż 840 x 600 mm, powinny być koloru białego, z 20 mm obrzeżem koloru czerwonego. Literały powinny być czarne, o wysokości nie mniejszej niż 120 mm.

III. GAŚNICE PRZENOŚNE I PRZEWOŻNE

1. Na statkach o pojemności brutto 500 i większej każda gaśnica proszkowa lub gaśnica na dwutlenek węgla powinna mieć pojemność co najmniej 5 kg, a każda gaśnica plynowa powinna mieć pojemność co najmniej 9 litrów. Masa każdej gaśnicy przenośnej nie powinna przekraczać 20 kg, a jej zdolność do gaszenia być co najmniej równoważna ze zdolnością do gaszenia gaśnicy plynowej 9 litrowej.

2. Na statkach o pojemności brutto mniejszej niż 500 dopuszcza się stosowanie gaśnic innych niż określone w pkt 1, po uzgodnieniu z Dyrektorem Urzędu Morskiego w Szczecinie.
3. Czynniki gaśnicze zastosowane w gaśnicy powinny być odpowiednie do grupy pożaru, jaki może powstać w danym pomieszczeniu, do którego gaśnica jest przeznaczona.
4. Na statkach w żegludze międzynarodowej do każdego typu gaśnic zdolnych do ponownego naładowania na statku przez załogę należy przewidzieć ładunki zapasowe w liczbie 100% dla pierwszych 10 gaśnic oraz 50% dla gaśnic pozostałych, lecz nie wymaga się więcej niż 60 kompletów ładunków zapasowych. Na statku należy umieścić instrukcje ładowania gaśnic.
5. Na statkach w żegludze międzynarodowej w przypadku gaśnic, które nie mogą być ponownie naładowane na statku, należy przewidzieć dodatkowe gaśnice zapasowe tego samego typu i tej samej objętości, w takiej liczbie, jak określono w pkt 4, odnośnie do ładunków zapasowych.
6. Gaśnice powinny być umieszczane w pomieszczeniu w łatwo dostępnym miejscu. Jedna z gaśnic w danym pomieszczeniu powinna znajdować się w pobliżu wejścia do pomieszczenia.
7. Zezwala się na wyposażenie grupy pomieszczeń o łącznej powierzchni do 50 m² w jedną gaśnicę, umieszczoną na korytarzu, pod warunkiem, że wejścia do tych pomieszczeń prowadzą tylko z jednego korytarza.
8. W przedziałach maszynowych kategorii A gaśnice powinny być tak rozmieszczone, aby odległość między nimi nie przekraczała 10 m.
9. Gaśnice przewożone są to gaśnice o pojemności co najmniej 20 kg środka gaśniczego, wyposażone w urządzenia rozruchowe z gazem napędowym umożliwiające samodzielne, natychmiastowej akcji gaśniczej, montowane na kołach.
10. Do każdej gaśnicy przewożonej należy przewidzieć jeden ładunek zapasowy.
11. Gaśnice nie mogą być umieszczane w odległości mniejszej niż 1 m od potencjalnego źródła ognia.
12. Każda gaśnica powinna mieć element konstrukcyjny lub zawleczkę z plombą, pokazujące, że po użyciu została rozładowana.
13. Zbiorniki ciśnieniowe gaśnic śniegowych podlegają próbom hydraulicznym, wymaganym co 10 lat - dla zbiorników w wieku do 20 lat i co 5 lat - w wieku powyżej 20 lat.

IV. PRZENOŚNY ZESTAW PIANOWY

Przenośny zestaw pianowy powinien składać się z prądownicy pianowej, albo typu samozasysającego, albo w połączeniu z oddzielnym zasysaczem, którą można podłączyć do rurociągu wodno-hydrantowego za pomocą węża pożarniczego, wraz z przenośnym zbiornikiem zawierającym co najmniej 20 litrów środka pianotwórczego oraz jednego zbiornika zapasowego tej samej pojemności. Prądownica powinna wytwarzać pianę w ilości co najmniej 200 l/min., która skutecznie gasi płonącą ciecz ropopochodną.

V. WYPOSAŻENIE STRAŻACKIE

1. Zestaw wyposażenia strażackiego składa się z:
 - 1) wyposażenia osobistego, zawierającego:
 - a) ubranie ochronne typu lekkiego, wykonane z materiału chroniącego skórę przed ciepłem promieniującym od ognia oraz przed oparzeniami płomieniem lub parą. Powierzchnia zewnętrzna ubrania powinna być wodoodporna,
 - b) rękawice elektroizolacyjne,
 - c) buty elektroizolacyjne,
 - d) hełm strażacki,
 - e) elektryczną lampę bezpieczeństwa działającą co najmniej 3 godziny, elektryczne lampy bezpieczeństwa stosowane na ropowcach oraz na innych statkach w rejonach zagrożonych wybuchem powinny być typu przeciwwybuchowego,
 - f) pas strażacki z zatrzaśnikiem i toporkiem strażackim w pochwie; toporek strażacki powinien mieć rękójść z izolacją odporną na wysokie napięcie;
 - 2) aparatu oddechowego, który powinien być niezależnym aparatem oddechowym ze sprężonym powietrzem, którego objętość w butlach powinna wynosić co najmniej 1200 litrów, lub innym niezależnym aparatem oddechowym, który powinien funkcjonować przez okres co najmniej 30 minut. Należy przewidzieć taką liczbę butli zapasowych do każdego aparatu, aby zapewnić prowadzenie akcji gaśniczej: przez 1 godzinę dla statków towarowych oraz przez 2 godziny dla statków pasażerskich. Wszystkie butle ze sprężonym powietrzem powinny być wzajemnie wymienne. Do każdego aparatu oddechowego należy przewidzieć ognioodporną linkę bezpieczeństwa o długości ok. 30m, którą można mocować za pomocą karabińczyka do szelek aparatu podczas użycia linki bezpieczeństwa. Linka bezpieczeństwa powinna być poddana próbie wytrzymałości pod obciążeniem statycznym 3.5 kN przez 5 minut.
2. Jeden komplet wyposażenia strażackiego powinien być umieszczony na mostku nawigacyjnym lub w jego pobliżu.

3. Jeżeli statek musi posiadać wyposażenie strażackie, to jego ilość nie może być mniejsza niż 2 komplety.
4. Rękawice i buty elektroizolacyjne, wchodzące w skład zestawu wyposażenia strażackiego podlegają okresowej legalizacji.

VI. AWARYJNE UCIECZKOWE APARATY ODDECHOWE

Awaryjny ucieczkowy aparat oddechowy przeznaczony jest wyłącznie do użycia podczas ucieczki z pomieszczenia o atmosferze niebezpiecznej zagrażającej zdrowiu i życiu ludzkiemu. Aparat nie powinien być używany podczas gaszenia pożaru oraz wchodzenia do zbiorników pozbawionych tlenu.

1. Awaryjny ucieczkowy aparat oddechowy powinien składać się z maski twarzowej lub kaptura oraz zasobnika z tlenem lub sprężonym powietrzem.
2. Maską twarzową powinna zakrywać twarz zapewniając szczelność wokół oczu, nosa i ust.
3. Kaptur powinien zakrywać głowę, szyję i może zakrywać część pleców.
4. Maską twarzową i kaptur powinny być wykonane z materiałów odpornych na działanie płomienia oraz powinny mieć okienko z przezroczystą szybką zapewniającą dobrą widoczność.
5. Czas działania aparatu powinien wynosić co najmniej 10 minut.
6. Aparat nie używany powinien umożliwiać noszenie go przy sobie, pozostawiając ręce swobodne.
7. Na aparacie powinny być nadrukowane zwięzłe instrukcje i schematy, jasno ilustrujące sposób jego użytkowania.
8. Wymaga się, aby każdy aparat posiadał informacje dotyczące jego konserwacji, znak fabryczny i numer serii, datę produkcji oraz dopuszczalny okres przechowywania.
9. Aparat przeznaczony do szkoleń powinien być wyraźnie oznakowany.

VII. WYPOSAŻENIE STATKÓW W SPRZĘT POŻARNICZY

1. Wyposażenie w sprzęt pożarniczy i części zapasowe statków o pojemności brutto 500 i większej określa konwencja SOLAS-74.
2. Dodatkowo statki, o których mowa w pkt 1 należy wyposażać w:
 - 1) koc gaśniczy :
 - a) w sterowni – 1 szt.,
 - b) w przedziałach maszynowych z silnikami o łącznej mocy:
 - do 368kW – 1 szt.,
 - od 368 do 735kW – 2 szt.,
 - powyżej 735kW – 3 szt.,
 - c) przy lądowiskach dla śmigłowca – 1 szt.,
 - d) w wydzielonej kotłowni – 1 szt.;
 - 2) sprzęt burzący (topór ciężki i łom) – 1 komplet na każdym pokładzie pomieszczeń mieszkalnych;
 - 3) jeden wykrywacz i dziesięć wskaźników rurkowych CO₂ dla statków wyposażonych w stałe instalacje gaśnicze na dwutlenek węgla. W przypadku posiadania przez statek analizatora spalin wykrywacza gazów nie wymaga się.
3. Minimalne wyposażenie w sprzęt pożarniczy statków o pojemności brutto mniejszej niż 500 określa tabela, o której mowa w części I pkt 4 niniejszych wytycznych.

VIII. KONTROLA SPRZĘTU POŻARNICZEGO

1. Gaśnice, agregaty gaśnicze, aparaty oddechowe i awaryjne ucieczkowe aparaty oddechowe należy co 12 miesięcy poddawać okresowym przeglądom, które powinny być wykonane przez uznane zakłady konserwacji i napraw sprzętu pożarniczego posiadające autoryzację administracji morskiej.
2. Podczas eksploatacji statku węże pożarnicze podlegają próbie szczelności co 5 lat zgodnie z PN – EN 671-3:2000. Próby te powinny być wykonywane przez uznane zakłady konserwacji i napraw sprzętu pożarniczego posiadające autoryzację administracji morskiej.
3. Uznanie zakładów konserwacji i napraw sprzętu pożarniczego oraz uzyskanie autoryzacji administracji morskiej regulują odrębne przepisy.
4. Na statkach o pojemności brutto 500 i większej sprzęt pożarniczy winien być systematycznie kontrolowany i utrzymywany w stałej sprawności do natychmiastowego użytku przez oficera wyznaczonego przez kapitana statku, zgodnie z planem konserwacji i przeglądów (wytyczne IMO Cykularz MSC/Circ.850).
5. Na statkach o pojemności brutto mniejszej niż 500 wewnętrzne kontrole sprzętu pożarniczego winny być przeprowadzane przez kapitana statku lub wyznaczonego oficera pokładowego co 3 miesiące. Fakt dokonania kontroli powinien być odnotowany w dzienniku pokładowym.

TABELA

Minimalne wyposażenie w sprzęt pożarniczy statków o pojemności brutto mniejszej niż 500

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
L.p.	Rodzaj statku	Gaśnica płynowa 9l lub równoważna	Gaśnica śniegowa	Wąż tłoczny, prądownica uniwersalna	Koc gaśniczy	Topór strażacki i łom	Rękawice ognioochronne
1.	Statek: - pasażerski i prom osobowo samochodowy - zbiornikowiec, gazowiec, chemikaliowiec - o pojemności brutto 150 i powyżej - z napędem motorowo-żaglowym o długości 24 m i powyżej - rybacki o długości 24 m i powyżej - dok	Zgodnie z zatwierdzonym planem ochrony przeciwpożarowej					
2.	Statek ratowniczy, szkolny, badawczy, hydrograficzny, holownik, pożarniczy	5	3	Ilość równa liczbie zainstalowanych zaworów hydrantowych na statku	2	1	1
3.	Pogłębiarka	5	5		2	1	1
4.	Kuter pilotowy, kontroler badawczy, hydrograficzny	4	2		1	1	1
5.	Łódź motorowa rybacka bezpokładowa	-	-		1	-	-
6.	Łódź motorowa rybacka pokładowa ze sterówką i dziobówką	1	1		1	-	1
7.	Kuter rybacki poniżej 17 m (długość pomiarowa)	2	1		1	1	1
8.	Kuter rybacki od 17 m do 24 m (długość pomiarowa)	4	2		2	1	1
9.	Motorówka pasażerska, ratownicza, inspekcyjna, hydrograficzna, gospodarcza, cumownicza	2	1		1	-	1
10.	Barka bez napędu	1	1		-	-	1
11.	Barka z napędem	3	2		1	1	1
12.	Baza nurkowa bez napędu, warsztat pływający	2	1		1	1	1
13.	Szalanda bez napędu	2	1		1	-	-
14.	Szalanda z napędem, dźwig pływający	4	3		2	1	1
15.	Koszarka	3	1		1	1	1

*Załącznik Nr 1B do Wytycznych dla armatorów
statków morskich o polskiej przynależności
państwowej w sprawie rodzaju, ilości i
rozmieszczenia sprzętu pożarniczego na statku*

- W Z Ó R -

URZĄD MORSKI W SZCZECINIE

Ul. Plac Batorego 4, 70-207 Szczecin

tel.: +48 91 4342474, 4343826 fax: +48 91 4344656, e-mail: sekretariat@ums.gov.pl

WYKAZ MINIMALNEGO WYPOSAŻENIA W SPRZĘT POŻARNICZY STATKU O POJEMNOŚCI BRUTTO MNIEJSZEJ NIŻ 150

Nazwa statku	
Armator	
Pojemność brutto	
Długość*	
Moc maszyn	

Lp.	Rodzaj sprzętu pożarniczego	Ilość	Lokalizacja
1.	Wąż i prądownica uniwersalna		
2.	Gaśnica (typ i wielkość) -płynowa -proszkowa -śniegowa		
3.	Koc gaśniczy		
4.	Topór strażacki i łom		
5.	Rękawice ognioochronne		

UWAGI:

* długość pomiarowa, a w przypadku jej braku – długość całkowita

Szczecin, dnia

.....
podpis osoby upoważnionej

WYTYCZNE DLA ARMATORÓW STATKÓW MORSKICH O POLSKIEJ PRZYNALEŻNOŚCI PAŃSTWOWEJ W SPRAWIE OPRACOWYWANIA I PRZECHOWYWANIA PLANÓW OCHRONY PRZECIWOŻAROWEJ STATKÓW MORSKICH

I. POSTANOWIENIA WSTĘPNE

1. Wytyczne niniejsze określają zasady sporządzania planu ochrony przeciwpożarowej dla poszczególnych statków morskich, który w dalszej treści wytycznych zwany jest planem.
2. Plan, o którym mowa w punkcie 1 może być połączony z planem rozmieszczenia środków i urządzeń ratunkowych oraz planem ewakuacji statku zwanym „PLANEM BEZPIECZEŃSTWA”.
3. Wytyczne mają zastosowanie do opracowywania planu dla statków morskich nowo wybudowanych oraz statków poddanych przebudowie, remontom, wymianie wyposażenia jak również statków będących w eksploatacji w przypadku, jeżeli okoliczności wymagają zmiany planu.
4. Do posiadania planu zobowiązane są statki:
 - 1) nowo wybudowane lub przebudowane oraz statki istniejące, podlegające Konwencji SOLAS-74;
 - 2) pasażerskie, zbiornikowce, chemikaliowce i gazowce niezależnie od ich pojemności i rodzaju uprawianej żeglugi;
 - 3) nie podlegające Konwencji SOLAS - 74 o pojemności brutto 150 i powyżej;
 - 4) nowo wybudowane, przebudowane i po remoncie udające się w podróże próbne z personelem nie należącym do załogi statku o liczebności powyżej 12 osób;
 - 5) z napędem żaglowo-mechanicznym o długości 24 m i powyżej;
 - 6) rybackie o długości 24 metry i większej;
 - 7) doki;
 - 8) inne - na wniosek zainteresowanych.
4. Plan winien być opracowany w oparciu o zatwierdzoną przez instytucję klasyfikacyjną dokumentację statku.
5. Ujęte w planie symbole graficzne określające elementy zabezpieczenia konstrukcyjnego, urządzeń ochrony przeciwpożarowej oraz wyposażenia pożarniczego winny być zgodne z obowiązującą Rezolucją IMO.
6. Każdy plan powinien być zatwierdzony przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie lub przez instytucję klasyfikacyjną upoważnioną do wykonywania zadań administracji morskiej. Jeden egzemplarz planu przeznaczony jest dla celów archiwizacyjnych urzędu morskiego.
7. Zatwierdzenie planu przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie następuje przez przyłożenie pieczęci, według następującego wzoru i treści:

ZATWIERDZAM - APPROVED
URZĄD MORSKI W SZCZECINIE
MARITIME OFFICE at SZCZECIN
Szczecin dnia.....
day of

Z up. Dyrektora
Under the authority of Director
(podpis --signature)

8. Plan powinien być wywieszony na statku w widocznych miejscach: na korytarzach, holach, centrum dowodzenia. Duplikat planu powinien być ulokowany na zewnątrz nadbudówki w oznaczonym pojemniku. Miejsce umieszczenia planu powinno być oznakowane zgodnie z okólnikiem IMO MSC/Circ 451.
9. Za zatwierdzenie planu pobiera się opłatę zgodnie z taryfą ustaloną, w odrębnych przepisach.

II. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE PRZY OPRACOWYWANIU PLANU

Przy opracowywaniu planu należy w szczególności uwzględnić:

- 1) postanowienia Konwencji SOLAS -74;
- 2) tablicę symboli graficznych stosowanych na planach ustalonych w obowiązującej Rezolucji IMO;
- 3) przepisy instytucji klasyfikacyjnej uznanej przez polską administrację morską;
- 4) obowiązujące przepisy dotyczące wyposażenia statków morskich w sprzęt pożarniczy.

III. ZADANIA I PRZEZNACZENIE PLANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ.

Plan powinien spełniać następujące zadania:

- 1) umożliwić załogom statków, jednostkom straży pożarnej i odpowiedzialnym za bezpieczeństwo pożarowe pracownikom stoczni zapoznanie się z rodzajami i rozmieszczeniem:
 - a) posterunków dowodzenia i pożarowych,
 - b) przegród przeciwpożarowych pionowych i poziomych,
 - c) drzwi i zamknięcia otworów w przegrodach przeciwpożarowych,
 - d) dróg ewakuacji z rejonów i pomieszczeń statków,
 - e) urządzeń odcinających i wyłączających systemy wentylacji,
 - f) zbiorników paliwa i olejów smarowych z zaworami zdalnego odcinania
 - g) urządzeń wykrywczo-sygnalizacyjnych pożaru i alarmowych,
 - h) pomp pożarniczych z zaworami instalacji wodno-hydrantowej,
 - i) stałych instalacji gaśniczych oraz przenośnego sprzętu pożarniczego zainstalowanego na statku;
- 2) stanowi pomoc w prowadzeniu akcji ratowniczo-gaśniczej i szkoleniu załóg statków oraz jednostek straży pożarnej;
- 3) stanowi podstawę prawidłowego rozmieszczenia przenośnego sprzętu pożarniczego na statkach w końcowej fazie budowy i w trakcie ich eksploatacji.

IV. PODZIAŁKA I FORMAT PLANU

1. Plan powinien być wykonany w skali zapewniającej praktyczne jego wykorzystanie i możliwość naniesienia odpowiednich elementów konstrukcyjnych statku, symboli urządzeń ochrony przeciwpożarowej i wyposażenia pożarniczego oraz innych znaków i napisów.
Dla wykonania planu zaleca się przyjmowanie następujących podziałek:
 - 1) dla statków o długości całkowitej do 50 m - 1:50;
 - 2) dla statków o długości całkowitej od 51 m do 150 m - 1:100;
 - 3) dla statków o długości całkowitej od 151 m do 200 m - 1:200;
 - 4) dla statków o długości całkowitej powyżej 200 m - 1:300.
2. Plan powinien być wykonany w miarę możliwości na jednym arkuszu. Dla statków wielopokładowych (statki pasażerskie, promy pasażersko-samochodowe, statki do przewozu samochodów itp.) dopuszcza się wykonanie planu na dwóch lub więcej arkuszach.

V. RYSUNKI PLANU

1. Plan powinien zawierać przekrój wzdłużny statku w płaszczyźnie symetrii, widoki z góry wszystkich pokładów i platform oraz widok na zbiorniki denne paliwa.
2. Obrysy konstrukcji statku i jego wyposażenia, istotne dla bezpieczeństwa pożarowego, powinny być wykonane na planie liniami w kolorze czarnym. Na plan nie należy nanosić szczegółów nie obrazujących ochrony przeciwpożarowej statku, które mogłyby zmniejszyć czytelność planu lub uniemożliwić naniesienie w odpowiednich miejscach właściwych symboli, opisów itp.
3. Na przekroju wzdłużnym lub na każdym pokładzie powinno być odpowiednio oznaczone:
 - 1) rozmieszczenie posterunków dowodzenia i pożarowych;
 - 2) rodzaj i rozmieszczenie przegród przeciwpożarowych pionowych i poziomych, dzielących przestrzeń kadłuba i nadbudówki względnie pokładówki na odpowiednie strefy pionowe i poziome;
 - 3) drzwi w przegrodach przeciwpożarowych i szybach klatek schodowych ze stanowiskami ich sterowania;
 - 4) schody, zejściówki, szyby dźwigów pionowych i luków transportowych umożliwiające dostęp do poszczególnych przedziałów, pomieszczeń i pokładów z uwidocznieniem korytarzy, drzwi i dróg ewakuacyjnych;
 - 5) urządzenia zdalnego wyłączania wentylatorów, zamykania otworów kanałów wentylacyjnych, świetlików, przestrzeni pierścieniowych wokół kominów oraz innych zamknięć ograniczających ciąg oraz przenikanie dymu i płomieni;
 - 6) rozmieszczenie centralek wykrywczo-sygnalizacyjnych pożaru i ich repetytorów oraz pomieszczenia chronione;
 - 7) rozmieszczenie stałych instalacji gaśniczych ze stanowiskami ich uruchamiania oraz pomieszczenia chronione tymi instalacjami;
 - 8) pompy pożarnicze ze stanowiskami ich uruchamiania i rozmieszczeniem zaworów hydrantowych oraz łączników międzynarodowych;
 - 9) rozmieszczenie zbiorników paliwa i olejów smarowych ze stanowiskami zdalnego zamykania zaworów odcinających;
 - 10) rozmieszczenie sprzętu pożarniczego.

4. Na poszczególnych pokładach powinny być naniesione pomieszczenia mieszkalne, służbowe, maszynowe i przemysłowe wraz z korytarzami przyległymi do tych pomieszczeń oraz pomieszczenia ładunkowe, pomieszczenia kategorii specjalnej i pompownie.
5. W pomieszczeniach maszynowych należy zaznaczyć obrysami silniki główne kotły parowe, spalarki, zespoły prądotwórcze, zbiorniki sprężonego powietrza, zbiorniki paliwa i oleju smarowego o pojemności 1 m³ oraz główne tablice rozdzielcze.
6. Na przekroju wzdłużnym planu należy zaznaczyć za pomocą strzałki (kolorem zielonym) usytuowanie miejsca do wypalania otworów ewakuacyjnych z pomieszczenia maszynowni. Miejsce to należy zaznaczyć na kadłubie statku w sposób trwały, w uzgodnieniu z instytucją, klasyfikacyjną. Zaleca się, aby minimalne wymiary otworu wynosiły:
 - 1) szerokość - 600 mm;
 - 2) wysokość - 900 mm.Na statkach, gdzie odstęp między wręgami w przedziale maszynowym są mniejsze niż 600 mm, oznaczenie otworu, o którym mowa wyżej, nie jest wymagane. Przykład poprawnego oznaczenia otworu ewakuacyjnego na planie pokazuje załącznik Nr 2A do niniejszych wytycznych.
7. Na planie należy zaznaczyć usytuowanie magazynów sprzętu pożarniczego. Magazyny sprzętu pożarniczego mogą być w pomieszczeniach, z których wyjścia prowadzą na otwarty pokład lub korytarz, mający bezpośrednie połączenie z pokładem otwartym.

VI. OZNAKOWANIE PLANU

1. Symbole graficzne powinny być naniesione na plan w takiej pozycji, w jakiej są usytuowane w tablicy symboli graficznych z wyjątkiem symboli drzwi oraz strzałek określających kierunek ewakuacji.
2. Symbole graficzne powinny być nanoszone na plan możliwie dokładnie w miejscach odpowiadających rzeczywistemu położeniu urządzenia lub wyposażenia pożarniczego statku, a ogólna ich liczba winna być podana w tablicy symboli.
3. Symbole graficzne, które nie mieszczą się w danym pomieszczeniu na planie, można umieszczać obok tego pomieszczenia na odnośnikach.
4. W przypadku występowania pomieszczeń chronionych jednocześnie instalacjami gaśniczymi i wykrywczyymi, można je oznaczyć pojedynczymi symbolami czujek pożarowych odpowiedniego rodzaju w połączeniu z odpowiednimi symbolami obszarów chronionych.
5. Wymaga się nanoszenia na plan symboli graficznych wyposażenia pożarniczego w liczbie nie mniejszej niż wynika to z przepisów o wyposażeniu statków w sprzęt pożarniczy.
6. Przegrody typu A-0, tworzące poprzeczne grodzie wodoszczelne, sięgające do pokładu grodziowego i dzielące statek na przedziały wodoszczelne, należy narysować linią ciągłą o grubości 1mm. Nie wymaga się dodatkowego oznakowania tego typu przegród na rysunkach i tabliczce rysunkowej planu.
7. Symbole graficzne w tablicy symboli planu powinny być naniesione według kolejności numerów od dołu ku górze.
8. Obrysy zbiorników paliwa i olejów smarowych powinny być obramowane linią koloru brązowego.

VII. OPIS PLANU

1. Na planie powinna być umieszczona tablica symboli, według wzoru podanego w załączniku Nr 2B do niniejszych wytycznych, z objaśnieniami znaczenia symboli i charakterystyką urządzeń ochrony przeciwpożarowej oraz wyposażenia pożarniczego.
2. Na planie należy podać następujące dane statku:
 - 1) długość całkowita;
 - 2) szerokość maksymalna;
 - 3) wysokość do pokładu głównego;
 - 4) pojemność brutto;
 - 5) moc silników głównych;
 - 6) ilość załogi i pasażerów;
 - 7) numer IMO.
3. Na planie należy opisać pomieszczenia mieszkalne, służbowe, maszynowe, przemysłowe, ładunkowe, kategorii specjalnej i pompownie. Opisy można nanieść w obrysie pomieszczenia, podając jego nazwę lub numer identyfikacyjny. W przypadku oznaczenia pomieszczeń numerami identyfikacyjnymi, należy sporządzić osobną tabelę, zgodnie z wzorem podanym w załączniku Nr 2C do niniejszych wytycznych, z określeniem ich nazw.
4. W osobnej tabeli należy opisać zbiorniki paliwa i oleju smarowego z podaniem ich pojemności, zgodnie z wzorem określonym w załączniku Nr 2D do niniejszych wytycznych. Zamiast osobnej tabeli dopuszcza się opis zbiorników w miejscu ich usytuowania, o ile taka możliwość istnieje.

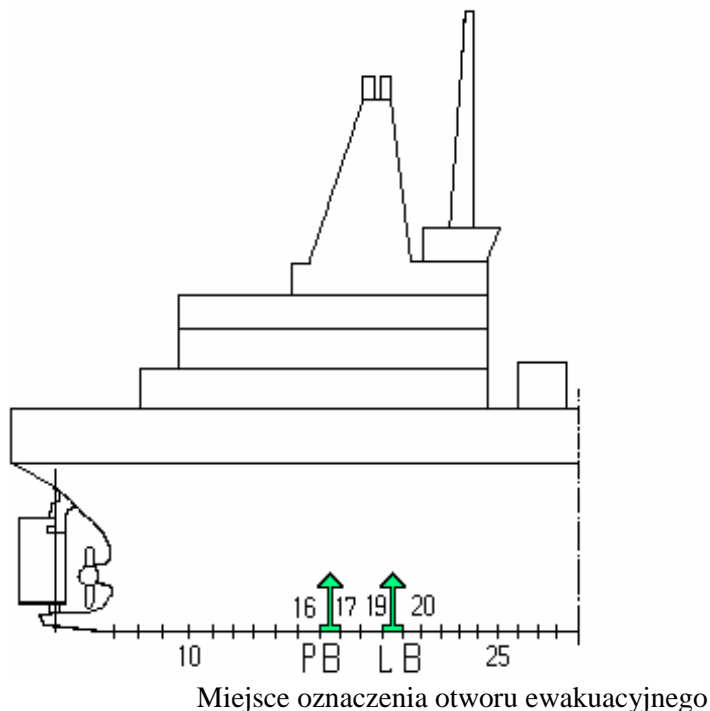
5. Dla statków wyposażonych w stałą instalację gaśniczą gazową należy na planie sporządzić zestawienie otworów przewidzianych do zamknięcia celem uszczelnienia przedziału bronionego tą instalacją oraz oznakować na planie symbole urządzeń do wewnętrznego, zewnętrznego zamknięcia wentylacji i drzwi, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 2E do niniejszych wytycznych.
6. Przy opisywaniu pomieszczeń, zbiorników i urządzeń ochrony przeciwpożarowej należy kierować się zasadą, że wszystkie te elementy leżące po prawej stronie płaszczyzny symetrii statku, powinny być oznaczone numerami nieparzystymi, natomiast leżące po lewej stronie płaszczyzny symetrii statku numerami parzystymi.
7. Wszystkie zestawienia powinny być naniesione z prawej strony rysunków planu po lewej stronie tabliczki rysunkowej.
8. Plan statku uprawiającego żeglugę międzynarodową powinien być wykonany w językach polskim i angielskim.
9. Dla planu statku uprawiającego żeglugę międzynarodową ustala się nazwę:

„PLAN OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ – FIRE CONTROL PLAN”

W przypadku naniesienia oznakowania środków i urządzeń ratunkowych ustala się nazwę:

„PLAN BEZPIECZEŃSTWA – SAFETY PLAN”

PRZYKŁAD OZNACZENIA OTWORU EWAKUACYJNEGO

/wzór/

TABLICA SYMBOLI

1									
Pozycja	Symbol	ZNACZENIE SYMBOLU		J m Ilość					
Item	Symbol	MEANING OF SYMBOL		U. m Quant.					
Konstr.				NAZWA FIRMY					
Kreślił									
Sprawdz									
	Data	Imię i nazwisko	Podpis						
Skala	NAZWA STATKU		Zmiany						
Format	PLAN OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ FIRE CONTROL PLAN		N	U	M	E	R		
Pow. w m ²			R	Y	S	U	N	K	U
			Arkusz		Arkuszy				

Załącznik Nr 2C do wytycznych dla armatorów statków morskich o polskiej przynależności państwowej w sprawie opracowywania i przechowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich

/wzór/

TABLICA WYKAZU POMIESZCZEŃ

WYKAZ POMIESZCZEŃ	
LIST OF ACCOMODATION	
Nr ident.	Nazwa pomieszczenia
Ident. No	Name of accommodation

Załącznik Nr 2D do wytycznych dla armatorów statków morskich o polskiej przynależności państwowej w sprawie opracowywania i przechowywania planów ochrony przeciwpożarowej statków morskich

/wzór/

TABELA ZESTAWIENIA ZBIORNIKÓW

ZESTAWIENIE ZBIORNIKÓW			
TANK ARRANGEMENT			
Nr zbiornika	Przeznaczenie	Położenie wr - wr	Objętość m3
No. of tank	Purpose	Location Fr - fr	Volume m3

Zasady mające na celu zapewnienie skuteczności gaszenia

W celu zapewnienia skuteczności gaśniczego działania dwutlenku węgla lub innego gazu obojętnego stosowanego do gaszenia pożaru na statkach morskich wprowadza się następujące zasady:

1. Należy przeprowadzić inwentaryzację wszystkich otworów zamykanych do siłowni okrętowych oraz ładowni (drzwi, klapy, żaluzje, głowice wentylatorów, ciężła itp.) a następnie sporządzić wykaz według poniższego wzoru:

WYKAZ URZĄDZEŃ ODCINAJĄCYCH WENTYLACJĘ POMIESZCZEŃ CHRONIONYCH INSTALACJĄ GAŚNICZĄ CO₂			
LIST OF EQUIPMENT OF VENTILATION OF COMPARTMENT PROTECTED BY CO₂ EXTIGUISHING INSTALATION			
Nr	Rodzaj urządzenia	Lokalizacja urządzenia	Nazwa pomieszczenia bronionego
No	Type of equipment	Location of equipment	Name of compartment to be cut off

2. Wszystkie urządzenia odcinające wentylację na statku należy oznakować nadanym w wykazie numerem.
3. Numerację otworów należy rozpocząć od najniżej położonego pokładu ku górze oraz od rufy do dziobu.
4. Posługując się ustaloną w wykazie numeracją, otwory zamykane należy oznakować według poniższych wzorów:
 - a) dla siłowni okrętowej znak wykonuje się w postaci żółtego koła o średnicy 100mm z umieszczonym wewnątrz numerem czarnego koloru, napisanym cyframi arabskimi o wysokości 50 mm, określającym ustalony numer urządzenia zamykającego otwór wentylacyjny.

- b) dla ładowni statków znaki wykonuje się w postaci żółtego kwadratu o boku 100mm z umieszczonym wewnątrz ustalonym numerem koloru czarnego.

